

“Ne Güzel Suçluymuz Biz Hepimiz!”

Sevgi Soysal İçin Yazılar

Meral Özbek • Funda Soysal • İpek Şahbenderoğlu • Sema Kaygusuz
Hatice Meryem • A. Ömer Türkeş • Feryal Saygılıgil
Çimen Günay-Erkol • Semih Gümüş • Ayşe Gül Altınay • İpek Çalışlar
Senem Timuroğlu-Bozkurt • Fatih Altuğ • Sibel Işık
Murat Belge • Karin Karakaşlı • Doğan Hızlan • Oya Baydar • Selim İleri
Latife Tekin • Buket Uzuner • Işıl Özgentürk • Yasemin Öztürk

DERLEYEN
SEVAL ŞAHİN

iletişim

Sevgi Soysal, anlatımıyla kentleri, evilerini, yaşamı güzel kılan bir kalem; kimi okurun “âşık olduğu” kimi okurunsa “benim yazarım” diyecek kadar sahiplendiği, klasik olmayı fazlasıyla hak eden bir yazar. Bu yüzden onunla ilgili, onun edebiyatıyla ilgili her metin ve her iz kayıt altına alınacak birer belge niteliğinde. Seval şahin’in derlediği bu kitap da, 2011 yılının son aylarında düzenlenen “Ne Güzel Suçluyuz Biz Hepimiz!” başlıklı sempozyumun katılımcılarının kaleme aldığı yazılarla birlikte “12 Mart’ın 40. Yılında Sevgi Soysal” panelinde sunulan iki yazıyı bir araya getiriyor. Bu kitaptaki yazılar Sevgi Soysal’ın metinlerinin yeni okumaları için bir kapı aralıyor.

SEVAL ŞAHİN Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü'nde öğretim üyesidir. Edebi biçimlerin sosyolojisi, edebiyatta gündelik hayat ve polisiye romanla ilgilenmektedir. 2011 yılından bu yana 1884-1928 yılları arasında yayımlanmış telif polisiye eserlerin tarihi üzerine bir araştırma projesi yürütmektedir. *Kültürel Sermaye, Kibar Hırsız ve Şehir* (Bağlam Yayınları, 2011) adlı bir kitabı bulunmaktadır. Hazırladığı kitaplar: Berna Moran, *Edebiyat Üzerine Makaleler/Röportajlar* (İletişim Yayınları, 2004); Tevfik Fikret - *Düşünce Dergisi* - *Nüsha-i Mahsus* 1918 (Kitap Yayınları, 2006); Muallim Naci, *Mehmed Muzaffer Mecmuası* (Kitap Yayınları, 2006); Mehmed Asım Us, *Karikatür - II. Meşrutiyet'in Ünlü Simaları* (Kitap Yayınları, 2008).

Derleyen
SEVAL ŞAHİN

“Ne Güzel Suçluyuz Biz Hepimiz!”

Sevgi Soysal İçin Yazılar

İletişim Yayınları 1833 • Edebiyat Eleştirisi 32

ISBN-13: 978-975-05-1133-2

© 2013 İletişim Yayıncılık A. Ş.

1. BASKI 2013, İstanbul

EDİTÖR Müge Karahan

KAPAK Suat Aysu

UYGULAMA Nurgül Şimşek

DÜZELTİ Melis Oflas

BASKI ve CİLT Sena Ofset • SERTİFİKA NO. 12064

Litros Yolu 2. Matbaacılar Sitesi B Blok 6. Kat No. 4NB 7-9-11

Topkapı 34010 İstanbul Tel: 212.613 03 21

İletişim Yayınları • SERTİFİKA NO. 10721

Binbirdirek Meydanı Sokak İletişim Han No. 7 Cağaloğlu 34122 İstanbul

Tel: 212.516 22 60-61-62 • Faks: 212.516 12 58

e-mail: iletisim@iletisim.com.tr • web: www.iletisim.com.tr

Önsöz

SEVAL ŞAHİN

Sevgi Soysal benim için hep alaycı ve güçlü bir kadın olmuştur. Eserleriyle tanıştığımndan bu yana hayata dair ayıksı düşünceleri, bir kadın olarak kendine ve dünyaya bakışındaki güç beni her zaman etkilemiştir. Sevgi Soysal'ı ne zaman okusam bana hep iyi gelmiştir. Sevgi Soysal'ın okuyucuları için de böyle olmalı ki; ölümünün 35. yılında Sevgi Soysal'ı konuşmak, onu aramıza alıp ona dair anlatılar kurmak için bir sempozyumun hazırlığına giriştiğimde davet ettiğim insanların pek çoğu beni geri çevirmediler. Dahası bu davetimin ardından gerek kabul edenler gerekse çeşitli sebeplerle bizlerle bulunamayacak olanlar hemen bana kendi Sevgi'lerini ve Sevgi Soysal'a ait anılarını anlatmaya başladılar. O zaman fark ettim ki Sevgi Soysal, onu tanıyan herkes üzerinde neredeyse büyümlü bir etki bırakmıştı. İşte tüm bunlar neticesinde "Ne Güzel Suçluyuz Biz Hepimiz-Ölümünün 35. Yılında Sevgi Soysal Sempozyumu" ortaya çıktı.

Sempozyum 28-29 Aralık 2011 tarihleri arasında Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi'nde gerçekleşti. Bu iki

günlük sempozyum boyunca onun eserleri etrafıca incelendi. Elinizdeki kitap bu sempozyum sonucunda oluşmuştur.

Kitabın ilk bölümünü açılış konuşmaları oluşturuyor. Sempozyumun açılış konuşmalarını Meral Özbek ve Sevgi Soysal'ın kızı Funda Soysal yaptı. Meral Özbek, Sevgi Soysal'ın kendi kuşağı için öneminden bahsetti: "...o, sadece edebiyatçılara değil, şimdi aramızda olan kızı Funda Soysal'a da ait, bizlere de ait, üstelik farklı kuşaklara ait. Kendi kuşağım adına, Sevgi Soysal'ın bizim için ne anlam ifade ettiğinden bahsederek söze başlamak isterim. Kendi kuşağım dediğim zaman, tabii ki, 70'lerin ikinci yarısındaki üniversiteli gençlikten bahsediyorum: dünyanın değişeceğine inanan, kendini geliştirmek isteyen tutkulu üniversiteli gençlikten. Örgütlü ve örgütsüz, dar ve geniş anlamlarıyla politik olan gençlikten."

Funda Soysal, annesi hakkında söyledikleriyle tüm dinleyenleri derinden etkiledi: "...gerçeklik iddiasına, yazdığı her satırda, 'Bu benim!' diye beliren annem Sevgi Soysal'a dönersek... Onun bu öznel gerçeklik iddiasını sırf yazınsal bir pratik olarak görmek de yanlış olur. Kierkegaard'ın da öngördüğü gibi, kendin olmak son derece ciddi bir iş. O 'tüm-kendi-kendilik' diye adlandırılan hali yakalayabilmek, ancak yaşamı da tamamen öyle yaşamakla mümkün. Bu açıdan bakınca, annemle ilgili bana yıllar içerisinde anlatılan pek çok anekdot çok daha anlamlı oluyor. Kurallara, biçimciliklere başkaldırışı, öyle bir inat, bir özgürlük savaşçısı filan olma hevesi yüzünden değil. Kurallardan ve biçimlerden öte onun için önemli olan, yoluna baş koyduğu, hep kendi özneliği. Çünkü ancak onun peşinden giderse, buna cesaret ederse, bunu dile getirebilirse, varacağı yerin, kurallara uyarak varabileceklerinden daha önemli, daha gerçek bir yer olacağına inanmış bir kere. O yüzden işte alaycılığı, bu hayatı kurallara uymak gereken bir oyunmuş, sanki insan kul-

lanım kılavuzuyla dünyaya gelen bir makineymiş gibi yaşayanlara karşı..."

Kitabın ikinci bölümü Sevgi Soysal'ın eserleri üzerine. Bu bölümde tematik konuşmalarla doğrudan Sevgi Soysal'ın belirli bir eseri üzerine yapılan konuşmaları bir araya topladık. Burada yazarın ilk eseri olan *Tutkulu Perçem*'den başlayarak diğer eserlerine dair yazıların ardından yazarın eserlerinin genelini kapsayan yazılara yer verdik.

Ipek Şahbenderoğlu, Levent Şentürk'ün "eril kent" kavramından yola çıkarak Sevgi Soysal'ın *Tutkulu Perçem* adlı eseri üzerinde duruyor: "Bu makale cinsiyet ilişkileriyle yapılan toplumsal dinamiklerin görünme, yeniden üretilme alanı olan ve *Tutkulu Perçem*'de eril şiddetin inşa ettiği bedensel bir varlık olarak beliren, Sevgi Soysal'ın metinlerinin temel izlediği kent ile kadın karakter arasındaki gerilimin izlerini sürmeyi amaçlarken, Mimar Levent Şentürk'ün, 2001 yılından beri yürüttüğü Potansiyel Mimarlık İşliği-Oulipo'nun atölye çalışmalarının bir ayağını oluşturan ve Özlem Erkaslan ile 2007 yılında geliştirme imkânı bulduğu 'Eril Kent' projesi üzerine düşüncelerini hareket noktası kabul etmiştir. Şentürk'ün projesi, *Tutkulu Perçem*'in görünür olma inancıyla benliğini inşa eden kentli kadınının, eril tarihin ve eril aklın kurduğu kenti katederken duyduğu huzursuzluğa ve Sevgi Soysal'ın ilk eserinin, hakkında söylenenlerden çok daha fazlası olduğuna ayna tutması bakımından da çok değerlidir."

Sema Kaygusuz, Sevgi Soysal'ın *Tante Rosa*'sının kendine has yapısını şiirsel bir dille gözler önüne seriyor: "Tante Rosa kolayca reddebileceğimiz sahici bir dünyalı halidir halbuki. Ona direnç göstermemizden nedeni de bu sahiciğidir zaten. Tante Rosa'nın, ilk okunduğunda yadırganması, memleketin onca sorunu varken yabancı bir kadının romantik ve aptalca maceraları olarak dışlanması, bana göre oldukça bil-

dik bir karakter olmasından ileri gelir. Aramızdaki yabancıdır Tante. Huzuruzumuzu kaçıran, yaşamıyla en konformist eğilimlerimizi boşa çıkaran biri. Çünkü o hayatın kabasını deneyimlemiştir. Üstelik Tante gibiler yakından tanıdığımız kişilerdir. Yabancılığı da bu tanış olduğumuz aldırışsızlığıyla ilintilidir. Alman olduğu için değil başına buyruk olduğu için yabancıdır. Bu başına buyrukluğu özgürlükle eş tutmaktan özellikle kaçınıyorum, çünkü Sevgi Soysal, Tante Rosa'yı içindeki çarpık düzenle, erkek egemen toplumla, savaş halindeki teyakkuzla, dinin günlük hayattaki hegemonyasıyla bitiştirerek, uyumlu ama sakar bir birey kılarak resimlemiştir. Tante Rosa'nın başına buyrukluğu yaşadığı çevreye rabitalidir. Zaten onu bu denli yerli ve her yerli yapan, tam da dünyaya aldanan biri oluşudur. İnsanın yaşam kavgası, bireysel, kültürel ve kitlesel taleplerin arasından mutluluk verici bir denge kurma meselesi üstüne yoğunlaşır. Tante'nin çabası da budur, memnuniyeti birçokları gibi yüzeysellikten devşirmeye çalışmaktadır. Zaman zaman her küçük şeyin tutku olabileceğini anımsatarak... Ne var ki hep tökezler."

Hatice Meryem, Tante Rosa'nın "bize özgülüğü" üzerinde duruyor: "Tante Rosa'ya nasıl baktığımız bugün hayata bakışımızla bağlantılıdır. Doğrudur, o çileli annelerimizle anneannelerimize benzemiyor. Ancak hiç değilse evden kaçan ve aile büyüklerimiz tarafından dışlanan, başına olmadık işler gelen teyzemize de mi benzemiyor? Doğrudur, ailemize üzüntüden başka bir şey vermemiştir bu teyze. Tamam, topluma yararlı olmaya çalışmamıştır, cepheye mermi taşımamış, gençliğini feda edip Anadolu'ya eğitim gönüllüsü olarak gitmemiş, devrimci harekete katılmamış, iffet ve namus abidesi de olmamıştır. Ancak yaşamı sevmenin ne olduğunu, batmanın da çıkmak kadar doğal bir hâl olduğunu da ondan başkasından öğrenemeyiz, değil mi?"

A. Ömer Türkeş, Sevgi Soysal'ın *Yürümek* romanını, "Yeni Roman" ve "Yeni Sinema" üzerinden değerlendirirken onun 68 Kuşağı'nı anlatışı ile romanın anlatısı üzerine odaklanıyor: "Kadın ve erkek cinselliğinin önünü tıkayan zihniyetleri teşhir edilişle önemlidir *Yürümek*. Ancak romanın edebiyat açısından asıl değeri, Sevgi Soysal'ın biçimsel arayışlarında aranmalıdır... *Tante Rosa*'daki parçalanmış kurgusunu *Yürümek*'te de sürdüren Soysal, klasik roman geleneğinin uzağındaki bir konuma yerleşmiştir." Feryal Saygılıgil ise "Başkaldıran, yer değiştirmeyi, dışarı çıkmayı belki de kendinden dışarı çıkmayı, mesafe almayı önemseyen bir romandır *Yürümek*" tespitini yapıyor.

Çimen Günay-Erkol, Sevgi Soysal'ın *Şafak* romanı üzerinden onun eserlerindeki "erkeklik" hallerini değerlendirdiği yazısında Sevgi Soysal'ın eserlerinin 12 Mart'ı anlatan diğer eserlerden farkını oraya koyuyor: "Pek çok 12 Mart anlatısı erkek kimliğinin kuruluşu konusunda sorgulayıcı bir tavır sergilemektedir; ancak, çok azında erkek kimlikleri Sevgi Soysal'ın yapıtlarındaki kadar çeşitlendirilmiştir. 12 Mart romanında erkeklik ya asker-sivil ikiliği ile ya da aydın ile onun mücadelesini anlamayan sıradan insanlar arasındaki çatışma çerçevesinde konu edilir. Sevgi Soysal'ın yapıtlarında ise bu skalanın genişlediğini, toplumun farklı katmanlarından erkek karakterlerin bir araya geldiğini görüyoruz. Önemli bir diğer nokta da şu: baskı altındaki erkeğin erkekliğinin yitimi konusunda yaşadığı kaygı, pek çok 12 Mart romanında karşımıza çıkar; ama bu romanların hepsi, erkekliğin yitimine gösterdikleri ilgiyi, erkekliğin nasıl kazanıldığının anlatılmasına göstermez. Sevgi Soysal ise erkekliğin nasıl kazanıldığına değinen, kadınların ve daha az erkek olanların nasıl ötekileştirildiğini anlatmayı da önemseyen yazarlardan biri olarak 12 Mart'ın diğer yazarlarından ayrılmaktadır." Semih Gümüş, *Şafak* romanının yapısını ince-

leyerek bu romanın Türkçe edebiyattaki ayrıksı yerine dikkat çekiyor: "Şafak'ın, imgelerin, eğretilmelerin dışında kalan, yalın, denebilir ki düz anlatımlı bir dili olmasına karşın, kurduğu derinlikli roman dünyası çarpıcıdır. Bu yalın dil-den kendine özgü bir güç alıyor Şafak. Hem hızlı bir okuma ritmi sağlıyor hem de okunan metnin anlamını kaçırmamak için okurun ayrıca çaba göstermesini zorluyor. Yoğun göndermelerle dolu dilin ardındaki anlamları çözmek için Oya'nın, Mustafa'nın ve öteki roman kişilerinin iç dünyalarını birbirine bağlayarak okumak gerekiyor."

Ayşe Gül Altınay, Sevgi Soysal'ın *Yıldırım Bölge Kadınlar Koğuşu* kitabını Türkiye'de antimilitarist feminist bir manifesto olarak değerlendiriyor. Altınay'a göre Sevgi Soysal, her türlü "hizaya getirilmeye" direnen bir kadın ve bunun örneği de *Yıldırım Bölge Kadınlar Koğuşu*. Ipek Çalışlar, *Yıldırım Bölge Kadınlar Koğuşu*'nda Sevgi Soysal'ın geçirdiği hapis-hane yıllarına tanıklık ediyor. Üstelik bu tanıklığa Penina Ben-coya ve Nur Deriş'in tanıklıklarını da ekleyerek Sevgi Soysal'ın bu dönemki yıllarına büyük bir katkıda bulunuyor. *Yıldırım Bölge Kadınlar Koğuşu* ile ilgili Senem Timuroğlu-Bozkurt, "Türk edebiyatının bir kadın yazar tarafından yazılmış ilk hapis-hane anlatısı ve ilk dişil mizah örneği olan, "Sevgi Soysal'ın tek otobiyografik metni *Yıldırım Bölge Kadınlar Koğuşu*'nu; feminist bir kadının hem ataerkil iktidarın en acımasız yüzü olan askerî rejim ile hem de sol ideolojinin eril tahakkümüyle dişil mizahın devrimci gücünü kullanarak mücadele edişini" anlatıyor.

Fatih Altuğ, Sevgi Soysal anlatılarındaki yeniden başlangıçlar üzerine önemli tespitlerde bulunuyor: "Anlatılarda temsil edilen zaman dilimleri açısından düşündüğümüzde, Sevgi Soysal edebiyatı, ağırlıklı olarak, mevcut düzen ve normlardan vazgeçip hayata daha hakiki bir tarzda yeniden başlanmaya karar verildiği, karar verilmek üzere olunan an-

ların etrafında oluşur. Anlatıların merkezi kişileri, vazgeçme ve karar verme arasındaki eşikte ikamet eder. *Tante Rosa* gibi metinlerde karar anları, ebedi bir şimdiye dönüşürken, *Yürümek*, "Eskici" gibi metinler karar vermenin ve yeni bir başlangıcın zorunlu kıldığı mevcut halle hesaplaşma şeklin-de gerçekleşen emek sürecine odaklanıp kararın başlangıca dönüştüğü anda biterler. "Yapı" gibi metinler bu süreçlerde evin nasıl bir sembolik işleve sahip olduğunu açığa çıkarır; *Yenişehir'de Bir Öğle Vakti*, *Şafak* gibi metinler ise daha somut ve maddi bir bağlamın içerisinde kişilerin burjuva benliğinden vazgeçip daha hakiki ve toplumcu bir öznelliğe yönelmelerinin imkânlarını ve sancılarını sunarlar."

Sibel Işık, Sevgi Soysal'ın eserlerindeki suçluluk duygusu üzerine odaklanıyor: "İlk eserlerinden itibaren izini sürdüğümüz suçluluk duygusu, giderek daha iyi çözümlenmiş; anarşist başkaldırı ve bireysel çıkışlarla, kaçışlarla üstesinden gelinmeye çalışılan bu duygu, yerini toplumsal sorumluluk kaygısına bıraktıkça artık daha az rahatsızlık vermeye başlamıştır."

Bu kitapta, Murat Belge'nin Sevgi Soysal için yaptığı iki konuşma var. Belge'nin 12 Mart'ın 40. yılı ve Sevgi Soysal dolayısıyla 12 Mart 2011'de Cezayir Salonu'nda yaptığı konuşma ile 29 Aralık 2011'de Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi'nde yaptığı konuşma. Her iki konuşmasında da Murat Belge, Sevgi Soysal'ın Türkçe edebiyat içerisindeki yerinin Orhan Pamuk, Bilge Karasu, Oğuz Atay gibi yazarların yanı olduğunu belirterek Sevgi'ye dair hatıralarını da anlatıyor.

Sempozyum kitabına eklenen bir diğer değerli konuşma metninin sahibi ise Karin Karakaşlı... 12 Mart'ın 40. yılı ve Sevgi Soysal üzerine 12 Mart 2011 tarihinde Cezayir Salonu'nda düzenlenen etkinlikteki konuşmasını bizimle paylaşma inceliğini gösterdi. Karakaşlı, Sevgi Soysal'ın dönemi içe-

risindeki farklılığına vurgu yaparak, şöyle der: “Sevgi Soysal’ın romanlarının yayımlandığı dönem, dünyada ideolojik hakimiyetin en yoğun olduğu zamanlardı. İşte böylesi bir ortamda Sevgi Soysal eserlerini birer ‘dava romanı’ olmaktan çıkardı. Oysa dünyanın en kolay şeyi propagandaya ve klişeye teslim olmaktır. Sevgi Soysal ise zor olana talip oldu. Bir koğu ortamında sadece dışardan gelen baskıya karşı direnişi değil, kadınlar arası çekişmeleri de aktardı. Örgütlülüğün bireyden alıp götürdüklerini sunmak için de ayna tuttu. Bireyinden, kendi hikâyesinden, biricik varlığından ödün vermedi. İlk önce oradan başladı hep. Ama bunu yaparken de hiç bencil olmadı. Çıkış noktası olan ‘ben’den sürekli insana, topluma vardı. Derdi kendini anlatmak değil, varlığından yola çıkarak insan hakikatine dair sözünü bulmaktır.”

Kitabın üçüncü bölümü bir panel ve söyleşiden oluşuyor. Bunlardan ilki Doğan Hızlan’ın başkanlığında Oya Baydar, Latife Tekin, Buket Uzuner ve Selim İleri’nin Sevgi Soysal’a dair anlatıları. Diğer ise Yasemin Öztürk’ün Işıl Özgentürk ile gerçekleştirdiği söyleşi. Bu söyleşide Işık Özgentürk, Sevgi Soysal’ın *Tante Rosa* adlı eserinden yola çıkarak sinemaya aktardığı *Hoşgeldin Rosa* filmi üzerine konuştu. Bu konuşmalar kitapta birkaç düzeltme dışında sempozyumda olduğu gibi yayımlandı.

Bu kitaba, sempozyuma yaptıkları konuşmalarla destek olan Süha Oğuzertem, Sırma Köksal ve Zeki Coşkun’un yazıları maalesef alınamadı. Kitabın diğer baskılarında bu yazıları da okurlarıyla buluşturmayı umarız.

Sevgi Soysal Sempozyumu ve kitabının hazırlanması sırasında birçok kişinin yardımını gördüm. Sempozyum fikrini duyar duymaz yardıma koşan Funda Soysal, annesiyle ilgili elinde olanları bizimle cömertçe paylaştığı gibi ne zaman ihtiyacımız olsa yanımızdaydı. Sempozyum fikrinin kafamda oluşmasından bu yana konuştuğumuz, bu sempozyum için

birlikte çalıştığımız Ipek Şahbenderoğlu’na ne kadar teşekkür etsem azdır. Sadece bana yardım etmekle kalmadı, sempozyum çalışmaları için bir ilham ve enerji kaynağı da oldu. Yine sempozyum boyunca koşturup duran bölümümüzün değerli öğrencileri Arzuhan Birvar, Tevfik Çakır, Elif Cesur, Ezgi Ceren Çelen, Esin Gençtürk, Anıl Türkgeldi, Burcu Şahin ve Neslihan Coşkun büyük bir teşekkürü hak ediyorlar. Nihat Tuna, Belce Ünüvar ve Müge Karahan, sempozyumun her aşamasında bizden sabırlarını esirgemedikleri gibi her başımız sıkıştığında da yapıcı çözümlerle süreci kolaylaştırdılar. Doğan Hızlan, Abdullah Uçman, Handan İnci, Banu Öztürk ve Necmiye Alpay sempozyumun oturum başkanlığını yaptılar. Ayşenur İzer, sempozyum afişini büyük bir heyecanla hazırladı. Sevgili Didem Ardalı Büyükarman ve Ayşe Şahin de bu sempozyum boyunca hep yanımızdaydı. Evren Catering’in değerli sahibi Türkay Çiçek ve yine değerli çalışanı Taner Çiçek misafirlerimizi lezzetli ikramlarıyla mutlu ettiler. Ve çok güçlü ve sevgi dolu bir destek de Amargi’den geldi.

Sevgili Ilkay Ertem, sempozyum katılımcılarına ve misafirlerine hediye edilmek üzere, Sayın Aslı Güneş’in “Zihnimizin tavanalarına kapatılmış kadınların seslerini duyduk” dediği bir grup kadın okurla Amargi’de düzenlediği özgürlük atölyesinin metinlerini içeren ve Sevgi Soysal’ın anısına yayımlanan *Kadınlar Dile Gelince: Küçük Hanımefendi’nin Edebiyat Atölyesi* adlı kitabını sayısına bakmaksızın bağışladı.

Ve sonunda siz okurları Sevgi Soysal’la, yaşadığımız bu iki günün kelimeleriyle baş başa bırakırken, emeği geçen herkese içtenlikle yeniden teşekkür ediyorum.